

Vrienden,

Allerheiligen, Allerzielen zijn voor ons en heel vele mensen dagen van ingetogenheid en stilte.

Met bloemen sieren wij de graven van onze overledenen. In zijn eenvoud spreekt dit gebaar sterker dan woorden. 't Is een gebaar van verbondenheid. Er zijn gevoelens die door de dood niet verbroken worden. Daarom verwijlen wij bij onze overledenen met ingetogenheid en beseffen we wat wij van hen gekregen hebben.

Allerheiligen, Allerzielen zijn voor ons ook dagen van inkeer en gebed, dagen van vertrouwen in de toekomst. Bij ieder doopsel worden wij eraan herinnerd: onze naam staat gegrift in de palm van Gods hand. In dit teken worden wij kinderen van God, opgenomen in een gemeenschap die we in de geloofsbelijdenis de 'gemeenschap van de heiligen' noemen: alle mensen die in God hun voltooiing hebben bereikt.

Verwijlend bij deze mensen, mogen wij even onze jachtigheid vergeten en halt houden bij het diepere mysterie van leven en dood.

Dit leven dat ogenschijnlijk eindigt bij het graf, draagt ook een goddelijke roeping in zich, waarover Jezus het heeft in de Zaligsprekingen die we jaarlijks op Allerheiligen beluisteren.

Als ze ooit onze levensstijl typeren, dan worden wij wellicht niet door de media geprezen maar wel door God en deze lofprijzing zal stand houden over de grenzen van tijd en ruimte heen. Inderdaad, wij dragen een stukje hemel in ons mee. Daarvan waren de heiligen zich bewust. Daarom oefenen zij nog steeds een aantrekkingskracht uit. Zij laten zien tot welk een zinvolheid wij geroepen zijn, ondanks de verlamming en de gebrokenheid waarmee wij ook geconfronteerd worden. Blijkbaar ligt de sleutel van het geluk toch in hun handen. Daarom blijven zij ons uitdagen en inspireren. Ze laten ons zien en aanvoelen dat Gods genade sterker is dan onze onmacht en pretentie!

Daarom komen we als christenen samen om liturgie te vieren.

Liturgie betekent letterlijk *'het werk van God verrichten'*. Wij die door God gedragen worden, overwegen in de liturgie zijn woord en de woorden van Jezus, zijn Zoon, en we doen dat in gebeden en gebaren, in liederen en stilte. Zo worden wij ontvankelijk voor God die ons tegemoet komt met zijn Geest en zijn kracht en die in ons iets wil bewerken, tenminste als wij willen meewerken. De vraag is of Hij daartoe de kans krijgt!

Laten wij vandaag bidden dat wij daardoor iets van Gods liefde aan het licht laten komen; dat we steeds meer mensen mogen worden die in ons

leven op een heel concrete manier begaan zijn met het welzijn, het geluk van anderen.